

iev. Въ стая-та си е.

Бон. Самичка ли е?

iev. Самичка; съ кого искашъ да е?

Бон. Человѣцы непрестанно дохождатъ.

iev. Истина е; но силомъ ги приема.

Гледа ги вси съ равнодушіе, и скоро _ скоро ги испраща.

Бон. Стига токмо да не пребивава съ едного токмо на страха.

iev. О! що думашъ? никаковъ страхъ нема.

Бон. Не пребивала ли е нѣкогда съ нѣкого на страна?

iev. Вѣрно, нѣ. (ако му река за Милордъ Артюра, достойнъ е въ сомнѣніе да влѣзе) (на себе си).

Бон. Увѣрена ли си?

iev. Твердѣ увѣрена.

Бон. iev., не начинавай лажа да мидумашъ.

iev. Не щѣхъ каза лажа, за всичко-то злато на свѣта.

Бон. Не знаишъ ли че Милордъ Артюръ доволно време съ жена-та ми остана самичакъ?

Іер. Прокляти языцы, тотъ часъ му го казаха (на себе си).